

stiern II:s historia, att konungen, efter att ha hört Gustaf Trolles klagoskrift, framkallade Sten Stures enka Christina Gyllenstierna. Han frågade henne vad egentligen grunden kunde vara till att hennes husbonde med ett så ingrott och oförsonligt hat alltid hade förföljt ärkebiskop Gustaf, i grund ruinerat kyrkans egendom och i bebindelse med andra först berövat ärkebiskopen regementet, snart nog också stått den avsatte på hans allra argesta. »Detta», föll hans ord, »vilja och åstunda vi veta». Christina Gyllenstierna stod full av skrämsel, när hon hörde de hårda anklagande orden, säger Svaning. Hon stod i tvekan om vad hon skulle svara. Men de, som stod omkring, styrkte henne. Hon repade mod. Hon svarade: »glorvördigste furste, huldrike herre och konung. Min husbonde har inte gjort något värre mot ärkebiskopen än alla de andra, de som beband sig emot honom. Där fins ett nog så klart vittnesbörd om den bebindelsen. Alla har de tillhoppa beseglats sammansvärjelsebrevet». Ett ord, som tidigare inte hörts: sammansvärjelsebrevet, var utkastat. Konungen befalde strax fru Christina att komma fram med brevet. Det sändes bud att hämta det. Brevet blev framlagt och läst¹.

Olavus Petri berättar mera kortfattat, men låter som Svaning Christina Gyllenstierna vara den som föranleder framkomsten av sammansvärjelsebrevet². Det är möjligt, att detta är riktigt. Men det är också möjligt, att det »kättarebrev», om vilket Christiern II talar i ett memorial till regeringsherrarna i Stockholm 1521, avser sammansvärjelsebrevet; det säges här, att rådet bar det i rätta³. Huru som helst: ett dokument, dittills obeaktat, lika okänt för Gustaf Trolle som för konung Christiern och rörande just det högmål, man var i färd med att handlägga, var under själva ransakningen plötsligt kommet fram.

Sammansvärjelsebrevet är daterat den 23 november 1517.

¹ Svaning, *Chronicon Christierni II*, 371.

² Olavus Petri, 328.

³ Behrmann, *Kong Christian den Andens Historie*, II, 175.